

гласъ, на който се мъчеше да прѣдаде дъртешки тонъ и смѣшна грубостъ, захвана да подражава съ карикатурни прѣувеличения говора и движения на едного отъ своитѣ наставници.

Баща и майка прѣмирахъ отъ смѣхъ.

— Страшенъ артистъ, каза Братаковъ на Панчова; послѣ се обърна къмъ сина си: — Я раскажи сега за бунта, ти какво прави въ бунта?

— Знайте ли, господинъ Панчовъ, нашъ Славомиръ е вече и бунтовникъ? обади се майката засмѣна.

Славомиръ зарасказва съ увлѣчение участието, което и той бѣше земалъ въ единъ училищенъ бунтъ, извършенъ отъ ученицитѣ отъ петий и шестий класъ; (Славомиръ бѣше отъ първий класъ) и какъ уловилъ за „козята“ брада единъ учителъ и какъ и той викалъ на директора: „Долу!“ Расказа още, съ кикотение, какъ издѣбвалъ учителя си по историята, (Славомиръ се учеше слабо), и измѣнявалъ съ искусно издраскване бѣлѣжкитѣ му за него и нулата направлялъ на 5. Подиръ това, безъ да бѣде поканенъ, насърденъ само отъ благоволителнитѣ погледи на родителитѣ си, расказа и други свои подвиги юмручни и хитри продѣлки, на които бѣхъ жертва другаритѣ му..

— За възрастта си извънредно развитъ, забѣлѣжи Братаковъ, когато Славомиръ мина въ другата стая и си зе мѣстото въ борбата и въ врявата.

— Хитро е, като дърто, допълни майката.

— А пъкъ другиятъ, Борисъ, за кавга умира, влѣче си пояса за кавга, забѣлѣжи Братаковъ.

Панчовъ нищо не продума прѣзъ сичкото врѣме на Славомировото самовъзвеличание.